

1. ชื่อผลงาน / โครงการพัฒนา Safety trampoline : จุดเสี่ยงเสี่ยงได้ด้วยความร่วมมือ
2. ชื่อหน่วยงาน / ทีม หอผู้ป่วยออทิสติก 1
3. ปีที่ดำเนินการ 2562
4. คำสำคัญ : เด็กออทิสติก ความปลอดภัย
5. เป้าหมาย : 1. เพื่อเพิ่มความปลอดภัยในการใช้แตรมโปลีนสำหรับเด็กออทิสติกปฐมวัย
2. เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการป้องกันความเสี่ยง
6. ปัญหาและสาเหตุ : จากการทบทวน 12 กิจกรรมของหอผู้ป่วยออทิสติก 1 ในประเด็นการค้นหาและป้องกันความเสี่ยง พบว่า การนำแตรมโปลีนมาใช้ในการทำกิจกรรมสำหรับเด็กออทิสติก มีความเสี่ยงเกิดขึ้นแล้ว 3 ราย ซึ่งเป็นความเสี่ยง ระดับ C-D ได้แก่ เด็กตกจากแตรมโปลีน เด็กกระโดดชนกันเอง เด็กเหยียบเพื่อนซึ่งเข้าไปนั่ง/นอนบนแตรมโปลีน ถึงแม้ว่าความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจะไม่ร้ายแรง แต่ทางหอผู้ป่วยได้มีการป้องกันการเกิดความเสี่ยงซ้ำ โดย 1) จัดให้มีบุคลากรดูแลประจำอย่างน้อย 1 คน ร่วมกับผู้ปกครองและวางแตรมโปลีนห่างจากผนัง อย่างน้อย 1 เมตร 2) จัดจำนวนเด็กเข้าเล่นให้เหมาะสมกับขนาดของแตรมโปลีน โดยให้เด็กเข้าไปเล่น ครั้งละ 1-2 คน สำหรับแตรมโปลีนขนาด 40 นิ้ว 2-3 คน สำหรับแตรมโปลีนขนาด 50 นิ้ว และสลับสับเปลี่ยนหมุนเวียนกันเล่น 3) ฝึกเด็กกระโดดรายบุคคลก่อนเล่นแบบกลุ่ม (บางรายกระโดดไม่เป็นแต่จะเข้าไปนั่งหรือนอนแทน) 4) จัดหาแตรมโปลีนแบบมีตาข่ายคลุมกันตกมาใช้ในหอผู้ป่วย 5) สร้างความตระหนักในการป้องกันอุบัติเหตุแก่ผู้ปกครอง จากมาตรการนี้สามารถป้องกันการเกิดความเสี่ยงซ้ำได้

แต่อย่างไรก็ตามทางหอผู้ป่วยได้ประชุมทีมบุคลากรเพื่อค้นหาและป้องกันความเสี่ยง ระดับ A พบว่า โครงสร้างของแตรมโปลีนสามารถทำให้เกิดความเสี่ยงระดับ E ได้ โดยพบว่า บริเวณขอบสปริงมีช่องว่างกว้างพอที่ขาเด็กจะตกเข้าไปได้ และยิ่งถ้าใช้ไปนานๆ ฝ่ายงที่คลุมสปริงจะเสื่อมสภาพ ทำให้เวลากระโดดมีโอกาสกระแทกกับสปริง หากเกิดความเสี่ยงขึ้นจะเป็นอันตรายมาก เนื่องจากสปริงมีความคมอาจจะบาดเท้าเด็กได้ ดังนั้นบุคลากรจึงได้ร่วมกันหาแนวทางป้องกันการเกิดความเสี่ยง โดยผู้ปกครองมีส่วนร่วมดำเนินการผลิตผ้าสำหรับคลุมแตรมโปลีนบริเวณขอบสปริง และตั้งชื่อเรียกว่า “Safety Trampoline” ซึ่งได้นำมาใช้กับแตรมโปลีนเดิมในระหว่างที่ทางหอผู้ป่วยได้ดำเนินการจัดหาแตรมโปลีนใหม่มาทดแทน โดยกำหนดในแผนครุภัณฑ์ ปีงบประมาณ 2562

7. การวัดผลและการเปลี่ยนแปลง

- 7.1 ประชุมผู้ปกครองและทีมบุคลากรเพื่อทบทวนความเสี่ยงและความร่วมมือในการดูแลความปลอดภัยแก่เด็ก ตลอดจนค้นหาแนวทางการป้องกันความเสี่ยง
- 7.2 ออกแบบผลิตภัณฑ์ จัดหาอุปกรณ์ และตัดเย็บโดยผู้ปกครองมีส่วนร่วมทุกขั้นตอน
- 7.3 นำมาทดลองใช้ ประเมินผล และปรับปรุง จนกระทั่งได้ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพตามที่กำหนด

7.4 นำ Safety Trampoline มาใช้ภายในหอผู้ป่วย และประเมินความพึงพอใจจากผู้ปกครอง

7.5 ติดตามอุบัติการณ์ความเสียหายเด็กได้รับบาดเจ็บจากการเล่นกระโดดแตรมโปลีน

7.6 สรุปผลการดำเนินการ พบว่า เด็กปลอดภัยไม่เกิดอุบัติการณ์ ได้อุปกรณ์ป้องกันเด็กขณะกระโดดแตรมโปลีน ซึ่งเป็นอุปกรณ์ที่สามารถทำได้เอง วิธีการไม่ยุ่งยาก ต้นทุนการผลิตไม่สูงมาก แต่มีประโยชน์คุ้มค่ามาก ช่วยให้เด็กปลอดภัย และผู้ปกครองรู้สึกมั่นใจในระบบการดูแลความปลอดภัยแก่เด็กตลอดจนเกิดความภาคภูมิใจในความร่วมมือระหว่างบุคลากรกับผู้ปกครอง

8.บทเรียนที่ได้รับ

8.1 การสร้างความตระหนักและจิตสำนึกแก่บุคลากรในการดูแลความปลอดภัยของผู้ใช้บริการเป็นสิ่งสำคัญ

8.2 การนำผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาโดยรับฟังความคิดเห็น จะช่วยให้สัมพันธภาพระหว่างบุคลากรและผู้ปกครองดียิ่งขึ้น ส่งผลดีต่อความร่วมมือในการดูแลเด็ก

8.3 เป็นแบบอย่างของการพัฒนานวัตกรรมสำหรับป้องกันความเสี่ยงระดับ A ซึ่งสามารถนำไปใช้ได้กับเด็กบกพร่องทางพัฒนาการและสติปัญญากลุ่มอื่นๆ ได้

8.4 เกิดการเรียนรู้สำหรับบุคลากรในการทำงานเป็นทีมร่วมกับผู้ปกครอง ซึ่งจะนำไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้

9. การนำผลงานไปใช้ประโยชน์(ต่อยอด) วางแผนการขยายผลโดยนำไปใช้กับแตรมโปลีนที่ได้มาใหม่

10. การติดต่อกับทีมงาน : นางศิริพรรณ แสนลิ่ง หอผู้ป่วยออทิสติก1 02-2488900 ต่อ 70409-10
e-mail Khuntaayi@Hotmail.com

11.คณะทำงาน :

11.1	นางศิริพรรณ แสนลิ่ง	พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ	หัวหน้าทีม
11.2	นางปรินดา บัวสุวรรณ	พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ	สมาชิก
11.3	น.ส.เยาวลักษณ์ วีระเทศ	พยาบาลวิชาชีพปฏิบัติการ	สมาชิก
11.4	น.ส.กิ่งแก้ว พิมพ์ภักดี	พยาบาลวิชาชีพปฏิบัติการ	สมาชิก
11.5	น.ส.สุนิษา เปียดขุนทด	พยาบาลวิชาชีพปฏิบัติการ	สมาชิก
11.6	น.ส.ปารณีย์ วงศ์เพ็ญ	พยาบาลวิชาชีพปฏิบัติการ	สมาชิก
11.7	น.ส.สุทธิลักษณ์ ทองปลิว	พยาบาลวิชาชีพปฏิบัติการ	สมาชิก
11.8	นายชาญ โสพัฒน	ผู้ช่วยพยาบาล	สมาชิก
11.9	นางชัชฎาพร เทียนดำ	พนักงานช่วยเหลือคนไข้	สมาชิก